

ΣΟΦΟΝΙΑΣ

ΣΟΦΟΝΙΑΣ 1

- Σοφ. 1,1 Λόγος Κυρίου, ὃς ἐγενήθη πρὸς Σοφονίαν τὸν τοῦ Χουσί, υἱὸν Γοδολίου, τοῦ Ἀμορίου, τοῦ Ἐζεκίου, ἐν ἡμέραις Ἰωσίου υἱοῦ Ἀμὼν βασιλέως Ἰούδα.
- Σοφ. 1,1 Λογος, τον οποίον ο Κυριος απηύθυνε προς τον Σοφονίαν, υιὸν του Χουσί, ἐγγονον του Γοδολίου, δισέγγονον του Αμορίου και τρισέγγονον του Εζεκίου. Ο Σοφονίας ἐζησε κατὰ τας ἡμέρας του βασιλέως της Ιουδαίας Ιωσιου, υιού του Αμὼν.
- Σοφ. 1,2 Ἐκλείψει ἐκλιπέτω ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, λέγει Κύριος,
Σοφ. 1,2 Ας εξαφανισθὺν ἀμέσως και πλήρως ἀπὸ το πρόσωπον της γης, λέγει ο Κυριος,
- Σοφ. 1,3 ἐκλιπέτω ἄνθρωπος καὶ κτήνη, ἐκλιπέτω τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης, καὶ ἀσθενήσουσιν οἱ ἀσεβεῖς καὶ ἐξαρθῶ τοὺς ἀνόμους ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, λέγει Κύριος.
- Σοφ. 1,3 ας εξαφανισθὺν οἱ ἄνθρωποι και τα ζῶα ας λείψουν τα πετεινὰ του ουρανοῦ και οἱ ἰχθύες της θαλάσσης, ας ατονίσουν και ας ἀσθενήσουν οἱ ἀσεβεῖς. Θα ξερριζώσω τοὺς ἀνόμους ἀπὸ το πρόσωπον της γης, λέγει ο Κυριος.
- Σοφ. 1,4 καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ Ἰούδαν καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλήμ καὶ ἐξαρθῶ ἐκ τοῦ τόπου τούτου τὰ ὀνόματα τῆς Βάαλ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἱερέων
- Σοφ. 1,4 Θα ἀπλώσω τὴν παντοδύναμον τιμωρὸν χεῖρα μου ἐναντίον των Ιουδαίων και ἐναντίον ὅλων, ὅσοι κατοικοῦν τὴν Ἱερουσαλήμ. Θα εξαφανίσω ἀπὸ τὸν τόπον τούτον και τα ὀνόματα ἀκόμη των εἰδώλων του Βααλ και τα ὀνόματα των

ιερέων των.

Σοφ. 1,5 καὶ τοὺς προσκυνοῦντας ἐπὶ τὰ δώματα τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ὀμνύοντας κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ τοὺς ὀμνύοντας κατὰ τοῦ βασιλέως αὐτῶν

Σοφ. 1,5 Καὶ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι εἰς τὰ ἡλιακῶτά των οἰκιῶν των προσκυνοῦν τὴν στρατιάν των ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι με ἀσέβειαν ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ὅπως καὶ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ὀρκίζονται ἀσεβῶς στο ὄνομα τοῦ βασιλέως των.

Σοφ. 1,6 καὶ τοὺς ἐκκλίνοντας ἀπὸ τοῦ Κυρίου καὶ τοὺς μὴ ζητοῦντας τὸν Κύριον καὶ τοὺς μὴ ἀντεχομένους τοῦ Κυρίου. -

Σοφ. 1,6 Θα τιμωρήσω αὐτοὺς οἱ ὁποῖοι παρεκκλίνουν ἀπὸ τὰς ἐντολὰς καὶ τὰς ὁδοὺς τοῦ Κυρίου, αὐτοὺς που δὲν ζητοῦν διὰ τῆς προσευχῆς των τὸν Κύριον καὶ δὲν κρατοῦν αὐτὸν ὡς στήριγμά των.

Σοφ. 1,7 Εὐλαβεῖσθε ἀπὸ προσώπου Κυρίου τοῦ Θεοῦ, διότι ἐγγὺς ἡμέρα τοῦ Κυρίου, ὅτι ἡτοίμακε Κύριος τὴν θυσίαν αὐτοῦ, καὶ ἡγίακε τοὺς κλητοὺς αὐτοῦ.

Σοφ. 1,7 Σεβασθήτε καὶ φοβηθήτε Κύριον τὸν Θεόν, διότι ἐφθασεν ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου. Ὁ Κύριος ἔχει ἐτοιμάσει τὴν εὐπρόσδεκτον θυσίαν του· πρὸς τοῦτο δὲ ἔχει καλέσει καὶ ἀγιάσει τοὺς ἐκλεκτοὺς, οἱ ὁποῖοι θὰ τὴν προσφέρουν.

Σοφ. 1,8 καὶ ἔσται ἐν ἡμέρᾳ θυσίας Κυρίου καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἐνδεδυμένους ἐνδύματα ἀλλότρια·

Σοφ. 1,8 Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς μεγάλης αὐτῆς θυσίας τοῦ Κυρίου, θὰ τιμωρήσω τοὺς ἄρχοντας, λέγει ὁ Κύριος, τὴν βασιλικὴν αὐλὴν καὶ ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι φοροῦν ἀταίριαστα πρὸς τὸ φύλον των ἢ ξένα εἰδωλολατρικὰ ἐνδύματα.

Σοφ. 1,9 καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ πάντας ἐμφανῶς ἐπὶ τὰ πρόπυλα ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, τοὺς πληροῦντας τὸν οἶκον Κυρίου

Θεοῦ αὐτῶν ἀσεβείας καὶ δόλου.

Σοφ. 1,9 Θα αποστείλω φανεράν την τιμωρίαν εναντίον όλων αὐτῶν, που θα ευρίσκωνται εἰς τα προπύλαια του ναοῦ κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην· αὐτῶν, οἱ οποίοι γεμίζουν τον μεν ναόν Κυρίου του Θεοῦ των με τας ἀσεβείας των, τους δε ἀνθρώπους με τας δολιότητάς των.

Σοφ. 1,10 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, φωνὴ κραυγῆς ἀπὸ πύλης ἀποκεντούντων καὶ ὀλολυγμὸς ἀπὸ τῆς δευτέρας καὶ συντριμμὸς μέγας ἀπὸ τῶν βουνῶν.

Σοφ. 1,10 Κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην, λέγει ὁ Κύριος, θα ἀκουσθῶν κοπετοί, φωναί καὶ κραυγαί ἀπὸ την πύλην, ὅπου οἱ σφαγεῖς θα φονεύουν, καὶ ὀλοφυρμοί ἀπὸ την δευτέραν νεωτέραν πόλιν καὶ μέγας συντριμμὸς ἀπὸ τα βουνά.

Σοφ. 1,11 θρηνήσατε, οἱ κατοικοῦντες τὴν κατακεκομμένην, ὅτι ὡμοιώθη πᾶς ὁ λαὸς Χαναάν, ἐξωλοθρεύθησαν πάντες οἱ ἐπηρμένοι ἀργυρίῳ.

Σοφ. 1,11 θρηνήσατε οἱ κάτοικοι την κατακοπτομένην καὶ σφαγιαζομένην πόλιν, διότι ὅλος ὁ λαὸς ἐξωμοιώθη με τους Χαναναίους. Εξωλοθρεύθησαν καὶ θα ἐξολοθρευθῶν ὅλοι ἐκεῖνοι, οἱ οποίοι κομπάζουν δια τα πλούτη των.

Σοφ. 1,12 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξερευνήσω τὴν Ἱερουσαλὴμ μετὰ λύχνου καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς καταφρονοῦντας ἐπὶ τὰ φυλάγματα αὐτῶν. οἱ δὲ λέγοντες ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν· οὐ μὴ ἀγαθοποιήσῃ Κύριος, οὐδ' οὐ μὴ κακώσῃ,

Σοφ. 1,12 Κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην της δικαίας τιμωρίας θα ἐξερευνήσω δια λύχνου με προσοχὴν καὶ θα τιμωρήσω τους ἄνδρας, τους οποίους θα εὕρω να καταφρονοῦν τα καθήκοντά των. Εκείνους οἱ οποίοι λέγουν ἀπὸ μέσα των· ἀς ζήσωμεν, ὅπως μας ἀρέσει, διότι ὁ Θεὸς οὔτε το καλὸν θα ἀμείψῃ οὔτε καὶ το κακὸν θα τιμωρήσῃ.

Σοφ. 1,13 καὶ ἔσται ἡ δύναμις αὐτῶν εἰς διαρπαγὴν καὶ οἱ οἴκοι

αὐτῶν εἰς ἀφανισμόν, καὶ οἰκοδομήσουσιν οἰκίας καὶ οὐ
μὴ κατοικήσουσιν ἐν αὐταῖς καὶ καταφυτεύσουσιν
ἀμπελῶνας καὶ οὐ μὴ πῖωσι τὸν οἶνον αὐτῶν. -

Σοφ. 1,13

Αλλά τα πλούτη των, που τα εθεωρούσαν δύναμιν των, θα
διαρπαγούν, τα σπίτια των και αι οικογένειαι των θα
εξαφανισθούν. Θα οικοδομήσουν οικίας και δεν θα
κατοικήσουν εις αυτάς, θα φυτεύσουν και θα
καλλιεργήσουν επιμελῶς πολλάς ἀμπέλους και δεν θα πίνουν
το κρασί των.

Σοφ. 1,14

Ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα Κυρίου ἡ μεγάλη, ἐγγὺς καὶ ταχεῖα
σφόδρα· φωνὴ ἡμέρας Κυρίου πικρὰ καὶ σκληρὰ
τέτακται.

Σοφ. 1,14

Φοβηθήτε τον Κυριον, διότι η ημέρα της τιμωρίας η μεγάλη
ἔχει πλησιάσει. Πλησιάζει, ἐρχεται με μεγάλην ταχύτητα.
Οσα θα ακουσθούν κατὰ την ἡμέραν της δικαίας υπό του
Κυρίου τιμωρίας, θα εἶναι κατ' ἀπόφασιν του Κυρίου πικρά
και σκληρά.

Σοφ. 1,15

δυνατὴ ἡμέρα ὀργῆς ἡ ἡμέρα ἐκείνη, ἡμέρα θλίψεως
καὶ ἀνάγκης, ἡμέρα ἁωρίας καὶ ἀφανισμοῦ, ἡμέρα
γνόφου καὶ σκότους, ἡμέρα νεφέλης καὶ ὀμίχλης,

Σοφ. 1,15

Η ημέρα ἐκείνη της οργῆς του Κυρίου εἶναι μεγάλη και
ακατανίκητος, ἡμέρα θλίψεως και ἀνάγκης των ἀνθρώπων,
ἡμέρα στυγνὴ και ἀχαρις, ἡμέρα ἀφανισμοῦ, γνόφος και
σκοτάδι θα την καλύπτῃ. Θα εἶναι ἡμέρα σκεπασμένη ἀπὸ
πυκνὰς νεφέλας και σκοτεινὴν ὀμίχλην.

Σοφ. 1,16

ἡμέρα σάλπιγγος καὶ κραυγῆς ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς ὀχυρὰς
καὶ ἐπὶ τὰς γωνίας τὰς ὑψηλὰς.

Σοφ. 1,16

Ἡμέρα, κατὰ την ὁποίαν θα ἀκούωνται ἤχοι πολεμικῶν
σαλπίγγων, κραυγαὶ πολεμιστῶν ἐπάνω εις τας
ὠχυρωμένας πόλεις και στους υψηλοὺς πύργους των
γωνιῶν του τείχους.

Σοφ. 1,17

καὶ ἐκθλίψω τοὺς ἀνθρώπους, καὶ πορεύσονται ὥς

	τυφλοί, ὅτι τῷ Κυρίῳ ἐξήμαρτον· καὶ ἐκχεεῖ τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς χοῦν καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν ὡς βόλβιτα.
Σοφ. 1,17	Θα αποστείλω βαρείαν θλίψιν ἐπάνω στους ανθρώπους. Θα βαδίζουν, ὅπως οι τυφλοί, χωρίς να γνωρίζουν που πηγαίνουν, διότι ἔχουν αμαρτήσῃ ἐνώπιον του Κυρίου. Ο Κύριος θα χύσῃ καὶ θα σκορπίσῃ τὸ αἷμα των εἰς τὴν γῆν, ὅπως ὁ ἄνεμος διασκορπίζει τὸ χῶμα. Θα ἀφήσῃ ἄταφα καὶ ἀπερριμμένα τὰ πτώματά των, ὡσάν τὴν κόπρον των βοϊδιῶν.
Σοφ. 1,18	καὶ τὸ ἀργύριον αὐτῶν καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν οὐ μὴ δύνηται ἐξελέσθαι αὐτοὺς ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς Κυρίου, καὶ ἐν πυρὶ ζήλου αὐτοῦ καταναλωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ, διότι συντέλειαν καὶ σπουδὴν ποιήσῃ ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν.
Σοφ. 1,18	Οὔτε τὸ ἀργύριόν των, οὔτε τὸ χρυσίον των δεν θα μπορέσῃ να τους γλυτώσῃ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τῆς ὀργῆς του Κυρίου, διότι ὅλη ἡ αμαρτωλὴ χώρα θα εξαφανισθῇ με τὸ τρομερόν πυρ τῆς ὀργῆς του Κυρίου. Ο Κύριος θα ἐπιφέρῃ πλήρη καὶ ταχείαν καταστροφὴν εἰς ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς χώρας.

ΣΟΦΟΝΙΑΣ 2

Σοφ. 2,1	Συνάχθητε καὶ συνδέθητε, τὸ ἔθνος τὸ ἀπαιδευτον,
Σοφ. 2,1	Συγκεντρωθήτε, συνδεθήτε με τὸν Θεόν, ἔθνος ἀπαιδαγώγητον καὶ ἀμόρφωτον,
Σοφ. 2,2	πρὸ τοῦ γενέσθαι ὑμᾶς ὡς ἄνθος παραπορευόμενον, πρὸ τοῦ ἐπελθεῖν ἐφ' ὑμᾶς ὀργὴν Κυρίου, πρὸ τοῦ ἐπελθεῖν ἐφ' ὑμᾶς ἡμέραν θυμοῦ Κυρίου.
Σοφ. 2,2	πριν καταντήσετε ὡσάν τὸ κομμένον ἄνθος, που τὸ παρασύρει ὁ ἄνεμος. Πριν ἐκσπάσῃ ἐναντίον σας ἡ ὀργή

του Κυρίου· πριν η επέλθη επάνω σας η ημέρα του θυμού του Κυρίου.

Σοφ. 2,3 ζητήσατε τὸν Κύριον, πάντες ταπεινοὶ γῆς· κρίμα ἐργάζεσθε καὶ δικαιοσύνην ζητήσατε καὶ ἀποκρίνασθε αὐτά, ὅπως σκεπασθῆτε ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς Κυρίου.

Σοφ. 2,3 Ολοι σεις, οι ταπεινοὶ της χώρας Ιούδα, αναζητήσατε τον Κυριον, εργασθήτε, αποκτήσατε και εφαρμόσατε κρίσιν δικαίαν. Αναζητήσατε την δικαιοσύνην, ανταποκριθῆτε εμπράκτως εις αυτά, που ζητεί ο Κυριος, δια να προφυλαχθῆτε και σωθῆτε κατὰ την ἡμέραν της οργῆς του Κυρίου.

Σοφ. 2,4 διότι Γάζα διηρπασμένη ἔσται, καὶ Ἀσκάλων εἰς ἀφανισμόν, καὶ Ἄζωτος μεσημβρίας ἐκριφῆσεται, καὶ Ἀκκαρῶν ἐκριζωθήσεται.

Σοφ. 2,4 Διότι η Γαζα θα διαρπαγῇ ἀπὸ τους εχθρούς, η Ασκάλων θα παραδοθῇ εις πλήρη καταστροφὴν, η Αζωτος εν πλήρει μεσημβρία θα ριφθῇ κάτω στο χῶμα και η Ακκαρῶν θα ξερριζωθῇ.

Σοφ. 2,5 οὐαὶ οἱ κατοικοῦντες τὸ σχοίνισμα τῆς θαλάσσης, πάροικοι Κρητῶν· λόγος Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, Χαναὰν γῆ ἄλλοφύλων, καὶ ἀπολῶ ὑμᾶς ἐκ κατοικίας.

Σοφ. 2,5 Αλλοίμονον στους κατοικούντας το παράλιον τμήμα της θαλάσσης, οι απόγονοι αυτοὶ των αποίκων της Κρήτης, οι Φιλισταῖοι. Ο λόγος Κυρίου στρέφεται και εναντίον σας, Χαναναῖοι, χώρα των Φιλισταίων. Θα καταστρέψω και σας και τας κατοικίας σας.

Σοφ. 2,6 καὶ ἔσται Κρήτη νομὴ ποιμνίων καὶ μάνδρα προβάτων.

Σοφ. 2,6 Η χώρα σας, η οποία κατέχεται ἀπὸ τους Κρήτας, ως εἴναι Κρήτη, θα γίνῃ βοσκότοπος και μάνδρα προβάτων.

Σοφ. 2,7 καὶ ἔσται τὸ σχοίνισμα τῆς θαλάσσης τοῖς καταλοίποις οἴκου Ἰούδα· ἐπ' αὐτοὺς νεμήσονται ἐν τοῖς οἴκοις Ἀσκάλωνος, δείλης καταλύσουσιν ἀπὸ προσώπου υἱῶν

Ἰούδα, ὅτι ἐπέσκεπται αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, καὶ ἀποστρέψει τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτῶν. -

Σοφ. 2,7

Ἡ παρά την θάλασσαν περιοχή θα περιέλθῃ στους απομείναντας Ιουδαίους. Οἱ Ιουδαῖοι θα βοσκήσουν τα πρόβατά των ἐκεῖ, ὅπου ἄλλοτε υπήρχον αἱ οἰκίαι τῆς Ἀσκάλωνος. Κατὰ τὸ δειλινόν, κατὰ τὸ διάστημα δηλαδὴ τῆς ἡμέρας, θα διαλυθοῦν οἱ Φιλισταῖοι ἐνώπιον των Ιουδαίων, διότι ὁ Κύριος καὶ Θεὸς των εἶχεν ἐπισκεφθῇ τους Ιουδαίους καὶ θα ἐπαναφέρῃ αὐτοὺς ἀπὸ τὴν γῆν τῆς αἰχμαλωσίας των.

Σοφ. 2,8

Ἦκουσα ὄνειδισμοὺς Μωάβ καὶ κονδυλισμοὺς υἱῶν Ἀμμών, ἐν οἷς ὠνείδιζον τὸν λαόν μου καὶ ἐμεγαλύνοντο ἐπὶ τὰ ὄριά μου.

Σοφ. 2,8

Ἦκουσα τοὺς ὀνειδισμοὺς των Μωαβιτῶν, τὰ γρονθοκοπήματα των Ἀμμωνιτῶν, με τὰ ὁποῖα ὕβριζαν αὐτοὶ καὶ ἐνέπαιζαν τὸν λαόν μου καὶ υπερηφανεύοντο εἰς βᾶρος τῆς χώρας μου.

Σοφ. 2,9

διὰ τοῦτο ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, διότι Μωάβ ὡς Σόδομα ἔσται καὶ υἱοὶ Ἀμμών ὡς Γόμορρά, καὶ Δαμασκὸς ἐκλείμμενη ὡς θιμωνία ἄλωνος καὶ ἡφανισμένη εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ οἱ κατάλοιποι λαοῦ μου διαρπῶνται αὐτοὺς καὶ οἱ κατάλοιποι ἔθνους μου κληρονομήσουσιν αὐτούς.

Σοφ. 2,9

Διὰ τοῦτο ορκίζομαι στον εαυτόν μου, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς των δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἡ χώρα Μωάβ θα γίνῃ, ὅπως τὰ Σοδομα, καὶ οἱ Ἀμμωνῖται θα ἔχουν τὴν τύχην των Γομόρρων. Ἡ Δαμασκὸς θα μείνῃ εγκαταλελειμμένη ὡς θιμωνία ἀλωνίου χωρὶς σιτάρι, θα ἀφανισθῇ δι' ὅλους τοὺς αἰῶνας. Οἱ απομείναντες Ιουδαῖοι, αὐτοὶ που θα ἐπανέλθουν ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσίαν, θα λεηλατοῦν αὐτούς. Οἱ ἀπολειφθέντες ἐκ τοῦ Ιουδαϊκοῦ ἔθνους θα τοὺς κληρονομήσουν.

Σοφ. 2,10	αὕτη αὐτοῖς ἀντὶ τῆς ὕβρεως αὐτῶν, διότι ὠνείδισαν καὶ ἐμεγαλύνθησαν ἐπὶ τὸν Κύριον τὸν παντοκράτορα.
Σοφ. 2,10	Η τιμωρία των αυτή θα ἐπέλθῃ ἐναντίον ἐκείνων ἐξ αἰτίας της υπερηφανείας των, διότι αυτοὶ ὕβρισαν καὶ ἐνέπαιξαν καὶ υπερηφανεύθησαν ἐναντίον Κυρίου του παντοκράτορας.
Σοφ. 2,11	ἐπιφανήσεται Κύριος ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐξολοθρεύσει πάντας τοὺς θεοὺς τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς, καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ ἕκαστος ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ, πᾶσαι αἱ νῆσοι τῶν ἐθνῶν. -
Σοφ. 2,11	Τιμωρὸς θα ἐμφανισθῇ ἐνώπιόν των ο Κύριος. Θα ἐξολοθρεύσῃ ὅλους τοὺς θεοὺς των εἰδωλολατρικῶν ἐθνῶν της γῆς. Καὶ θα ἐλθῇ ἐπειτα καιρὸς, κατὰ τον ὁποῖον θα προσκυνήσουν αὐτόν ο καθένας ἀπὸ τον τόπον του εἰς ὅλας τας ἕως τότε εἰδωλολατρικὰς χώρας της οἰκουμένης.
Σοφ. 2,12	Καὶ ὑμεῖς, Αἰθίοπες, τραυματαῖοι ῥομφαίας μου ἐστε.
Σοφ. 2,12	Καὶ σεις, οἱ Αἰθίοπες, θα σφαγῇτε δια της ρομφαίας μου.
Σοφ. 2,13	καὶ ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ βορρᾶν καὶ ἀπολεῖ τὸν Ἀσσύριον καὶ θήσῃ τὴν Νινευὴ εἰς ἀφανισμόν ἄνυδρον ὡς ἔρημον.
Σοφ. 2,13	Ο Κύριος θα ἀπλώσῃ τὴν τιμωρὸν χεῖρα του πρὸς βορρᾶν. Θα καταστρέψῃ τοὺς Ἀσσυρίους, τὴν δε πρωτεύουσαν των Νινευὴ θα τὴν εξαφανίσῃ· θα μεταβάλῃ αὐτὴν εἰς ἄνυδρον ἔρημον τόπον.
Σοφ. 2,14	καὶ νεμήσονται ἐν μέσῳ αὐτῆς ποῖμνια καὶ πάντα τὰ θηρία τῆς γῆς, καὶ χαμαιλέοντες καὶ ἐχῖνοι ἐν τοῖς φατνώμασιν αὐτῆς κοιτασθήσονται, καὶ θηρία φωνήσῃ ἐν τοῖς διορύγμασιν αὐτῆς καὶ κόρακες ἐν τοῖς πυλῶσιν αὐτῆς, διότι κέδρος τὸ ἀνάστημα αὐτῆς.
Σοφ. 2,14	Ἐν μέσῳ των ερειπίων της θα βόσκουν τα πρόβατα καὶ θα κατοικοῦν ὅλα τα θηρία της γῆς. Οἱ χαμαιλέοντες καὶ οἱ ἀκανθόχοιροι θα ἔχουν τὴν κοίτην των εἰς τα στολίδια των

οροφών από τας κρημνισμένας οικίας. Τα δε θηρία θα ωρύονται ανάμεσα από τα ορύγματα των ερειπίων της. Οι κόρακες θα κρώζουν επάνω στους πυλώνες της, διότι η πόλις αυτή ύψωσεν υπερήφανα το ανάστημά της, ωσάν πολυετής κέδρος.

Σοφ. 2,15 αὕτη ἡ πόλις ἡ φαυλίστρια ἡ κατοικοῦσα ἐπ' ἐλπίδι, ἡ λέγουσα ἐν καρδίᾳ αὐτῆς· ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι μετ' ἐμὲ ἔτι. πῶς ἐγενήθη εἰς ἀφανισμόν νομὴ θηρίων· πᾶς ὁ διαπορευόμενος δι' αὐτῆς συριεῖ καὶ κινήσει τὰς χεῖρας αὐτοῦ.

Σοφ. 2,15 Αυτή η πόλις, η φαύλη και η εκφαιλίζουσα, η οποία κατοικούσε αμέριμνος με την ελπίδα ότι θα είναι άπτωτός, ἔλεγεν υπερήφανα εις την καρδίαν της· Εγώ είμαι, και άλλη ωσάν εμέ δεν θα εμφανισθῇ πλέον στον κόσμον. Πως όμως εξηφανίσθη, πως κατήντησε φωλεά και νομή των θηρίων! Καθε διαβάτης που θα περάση ανάμεσα από τα ερείπιά της, θα σφυρίζη εις έκφρασιν της εκπλήξεώς του, θα κινή κατάπληκτος τα χέρια του.

ΣΟΦΟΝΙΑΣ 3

Σοφ. 3,1 Ὡς ἡ ἐπιφανὴς καὶ ἀπολελυτρωμένη, ἡ πόλις ἡ περιστερὰ·

Σοφ. 3,1 Αλλά και η Ιερουσαλήμ η επιφανής, αυτή που εγλύτωσε χάρις εις την προστασίαν του Κυρίου από πολλούς κινδύνους, η πόλις που ωμοίαζε με περιστεράν,

Σοφ. 3,2 οὐκ εἰσήκουσε φωνῆς, οὐκ ἐδέξατο παιδείαν, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ οὐκ ἐπεποίθει καὶ πρὸς τὸν Θεὸν αὐτῆς οὐκ ἤγγισεν.

Σοφ. 3,2 δεν υπήκουσεν εις την φωνήν του Κυρίου. Δεν εδέχθη την παιδαγωγίαν του Θεού, δεν εστήριξε την πεποίθησίν της

στον Κυριον, δεν επλησίασε με πίστιν και ευλάβειαν τον Θεόν της.

Σοφ. 3,3

οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ἐν αὐτῇ ὡς λέοντες ὠρυόμενοι· οἱ κριταὶ αὐτῆς ὡς λύκοι τῆς Ἀραβίας, οὐχ ὑπελίποντο εἰς τὸ πρωῒ·

Σοφ. 3,3

Οι ἄρχοντές της ἐντὸς αὐτῆς ομοιάζουν με ὠρυομένους λέοντας, που ἐπιτίθενται κατὰ των θυμάτων των. Οι δικασταὶ της ομοιάζουν με τοὺς αἰμοβόρους και ἀχορτάστους λύκους της Αραβίας, οἱ ὁποῖοι δεν ἀφήνουν τίποτε δια το πρωῒ.

Σοφ. 3,4

οἱ προφῆται αὐτῆς πνευματοφόροι, ἄνδρες καταφρονηταί· ἱερεῖς αὐτῆς βεβηλοῦσι τὰ ἅγια και ἀσεβοῦσι νόμον·

Σοφ. 3,4

Οἱ παρουσιαζόμενοι ὡς προφῆται της εἶναι κενοὶ περιεχομένου, ἀσκιά φουσκωμένα ἀπὸ αέρα, ἄνθρωποι που καταφρονοῦν τον Θεόν και τας ἐντολάς του. Οἱ ἱερεῖς της μολύνουν τὰ ἅγια του ναοῦ, φέρονται με ἀσεβειαν ἀπέναντι του νόμου του Κυρίου.

Σοφ. 3,5

ὁ δὲ Κύριος δίκαιος ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ μὴ ποιήσῃ ἄδικον· πρωῒ πρωῒ δώσει κρίμα αὐτοῦ εἰς φῶς καὶ οὐκ ἀπεκρύβῃ καὶ οὐκ ἔγνω ἀδικίαν ἐν ἀπαιτήσει καὶ οὐκ εἰς νεῖκος ἀδικίαν.

Σοφ. 3,5

Ο δε Κυριος, δίκαιος πάντοτε, εὐρίσκεται ἐν μέσῳ αὐτῆς και δεν θα ἀδικήσῃ κανένα. Πρωῒ-πρωῒ ὡσάν φως θα ἀνατείλῃ την δικαιοσύνην του, δεν θα την ἀποκρύψῃ ἀπὸ κανένα. Δεν θα ἀνεχθῇ ὁμως την ἀχορταστον και θρασεῖαν ἀδικίαν· δεν θα ἐπιτρέψῃ να ἐπικρατήσῃ αὐτὴ πλήρως και μέχρι τέλους.

Σοφ. 3,6

ἐν διαφθορᾷ κατέσπασα ὑπερηφάνους, ἠφανίσθησαν γωνίαι αὐτῶν· ἐξερημώσω τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τὸ παράπαν τοῦ μὴ διοδεύειν· ἐξέλιπον αἱ πόλεις αὐτῶν παρὰ τὸ μηδένα ὑπάρχειν μηδὲ κατοικεῖν.

- Σοφ. 3,6
Εκρήμνισα εις καταστροφήν τους υπερηφάνους,
εξηφανίσθησαν και εκονιορτοποιήθησαν οι ισχυροί των
πύργοι. Θα κάμω εντελώς ερήμους τους δρόμους, ώστε
κανείς απολύτως να μη διαβαίνει από αυτούς. Αι πόλεις των
θα εκλείψουν· κανείς δεν θα υπάρχει εις αυτάς, κανείς δεν
θα κατοική εκεί.
- Σοφ. 3,7
εἶπα· πλήν φοβεῖσθέ με καὶ δέξασθε παιδείαν, καὶ οὐ μὴ
ἐξολοθρευθῆτε ἐξ ὀφθαλμῶν αὐτῆς, πάντα ὅσα
ἐξεδίκησα ἐπ’ αὐτήν· ἐτοιμάζου, ὀρθρισον, ἔφθαρται
πᾶσα ἡ ἐπιφυλλὶς αὐτῶν. -
- Σοφ. 3,7
Αλλά εγώ ο Θεός προς τους ευσεβείς εἶπα· Σεις όμως να με
ευλαβήσθε, να δεχθῆτε προθύμως τας παιδαγωγικάς μου
τιμωρίας και ἔτσι δεν θα εξολοθρευθῆτε ἀπὸ τα μάτια της
πόλεως, παρ' ὅλα ὅσα εγὼ ἔστειλα προς τιμωρίαν της.
Ετοιμάσου, λοιπόν, ξύπνα πρωϊ-πρωϊ, διότι ἔχουν πλέον
καταστροφή οἱ πονηροὶ ἄρχοντες και ὅλαι αἱ παραφυάδες
των.
- Σοφ. 3,8
Διὰ τοῦτο ὑπόμεινόν με, λέγει Κύριος, εἰς ἡμέραν
ἀναστάσεώς μου εἰς μαρτύριον· διότι τὸ κρίμα μου εἰς
συναγωγὰς ἐθνῶν τοῦ εἰσδέξασθαι βασιλεῖς, τοῦ ἐκχέαι
ἐπ’ αὐτοὺς πᾶσαν ὀργὴν θυμοῦ μου· διότι ἐν πυρὶ
ζήλου μου καταναλωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ.
- Σοφ. 3,8
Δια τοῦτο δείξε υπομονήν, περιμένε με, λέγει ο Κυριος, ἕως
την ἡμέραν, κατὰ την ὁποίαν θα ἐξεγερθῶ ἐναντίον αὐτῶν
ὡς μάρτυς κατηγορίας και καταδίκης των. Διότι ἔχω ἤδη
αποφασίσει να συγκεντρώσω τα εἰδωλολατρικά ἔθνη με
τους βασιλεῖς των, δια να ἐκχύσω ἐναντίον αὐτῶν ὅλην την
οργὴν του θυμοῦ μου. Με το πυρ της ἀγανακτήσεώς μου θα
καταστροφή ὅλη η χώρα.
- Σοφ. 3,9
ὅτι τότε μεταστρέψω ἐπὶ λαοὺς γλῶσσαν εἰς γενεὰν
αὐτῆς τοῦ ἐπικαλεῖσθαι πάντας τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ
δουλεύειν αὐτῷ ὑπὸ ζυγὸν ἓνα.

- Σοφ. 3,9 Τοτε δε θα μεταβάλω τας γλώσσας των λαών εις μίαν, την αρχικήν γλώσσαν, ώστε όλοι να επικαλούνται το όνομα του Κυρίου και να υπηρετούν αυτόν υπό ένα ζυγόν.
- Σοφ. 3,10 έκ περάτων ποταμών Αίθιοπίας προσδέξομαι έν διεσπαρμένοις μου, οΐσουσι θυσίας μοι.
- Σοφ. 3,10 Από τα πέρατα των ποταμών της Αιθιοπίας, από τα άκρα της γης, θα δεχθώ ευμενώς από τους διεσπαρμένους εκεί πιστούς εις εμέ εθνικούς λαούς, και αυτοί θα μου προσφέρουν θυσίας.
- Σοφ. 3,11 έν τῇ ήμέρᾳ εκείνη ού μή καταισχυνηθῆς έκ πάντων τῶν έπιτηδευμάτων σου, ὧν ήσέβησας εις εμέ· ὅτι τότε περιελῶ από σοῦ τὰ φαυλίσματα τῆς ὕβρεώς σου, και ούκέτι μή προσθῆς τοῦ μεγαλαυχῆσαι ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου.
- Σοφ. 3,11 Κατά την ευλογημένην εκείνην εποχήν της λυτρώσεως δεν θα κυριευθῆς από αισχύνην εξ αιτίας των αμαρτωλών έργων σου, με τα οποία άλλοτε εδειξες την ασέβειάν σου προς εμέ. Τοτε εγώ θα αφαιρέσω από σε όλας τας φαύλας πράξεις της υπερηφάνειάς σου· θα γίνης ταπεινόφρων και δεν θα κομπάζης πλέον στο άγιόν μου όρος.
- Σοφ. 3,12 καὶ ὑπολείψομαι έν σοὶ λαὸν πραῦν καὶ ταπεινόν, καὶ εύλαβηθήσονται από τοῦ ὀνόματος Κυρίου
- Σοφ. 3,12 Εγώ δε θα αφήσω να κατοική εις την περιοχήν σου λαός πρᾶος και ταπεινός, άνθρωποι οι οποίοι θα ευλαβούνται το όνομα του Κυρίου,
- Σοφ. 3,13 οἱ κατάλοιποι τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ού ποιήσουσιν ἀδικίαν καὶ ού λαλήσουσι μάταια, καὶ ού μή εύρεθῇ έν τῷ στόματι αὐτῶν γλῶσσα δολία, διότι αὐτοὶ νεμήσονται καὶ κοιτασθήσονται, καὶ ούκ ἔσται ὁ έκφοβῶν αὐτούς. -
- Σοφ. 3,13 οι απομείναντες και επανελθόντες από την αιχμαλωσίαν Ισραηλίται, δεν θα διαπράττουν πλέον αδικίας, δεν θα λέγουν ματαιολογίας, δεν θα υπάρχη στο στόμα των

γλώσσα δολία. Θα νέμονται ειρηνικοί τα αγαθά της γης, θα αναπαύονται ήσυχοι και δεν θα υπάρξη κανείς, που θα τους φοβίζει.

Σοφ. 3,14 Χαΐρε σφόδρα, θύγατερ Σιών, κήρυσσε, θύγατερ Ἱερουσαλήμ· εύφραίνου καὶ κατατέρπου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, θύγατερ Ἱερουσαλήμ.

Σοφ. 3,14 Χαίρε παρά πολύ, κόρη μου Σιών, κήρυξε αυτήν την χαράν σου, ω θυγάτηρ μου Ιερουσαλήμ. Ευφραίνου, απόλαυσε με ὅλην σου την καρδίαν τας πλέον μεγάλας και ωραίας τέρψεις, κόρη μου Ιερουσαλήμ.

Σοφ. 3,15 περιεῖλε Κύριος τὰ ἀδικήματά σου, λελύτρωταί σε ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου· βασιλεὺς Ἰσραὴλ Κύριος ἐν μέσῳ σου, οὐκ ὄψη κακὰ οὐκέτι.

Σοφ. 3,15 Διότι ο Κυριος αφήρεσε πλέον τα αδικήματά σου, σε έχει λυτρώσει από τας χείρας των εχθρών σου. Ο Κυριος, ο βασιλεύς του ισραηλιτικού λαού, ευρίσκεται εν μέσω σου. Δεν θα ίδης πλέον συμφοράς και θλίψεις.

Σοφ. 3,16 ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐρεῖ Κύριος τῇ Ἱερουσαλήμ· θάρσει, Σιών, μὴ παρείσθωσαν αἱ χεῖρές σου·

Σοφ. 3,16 Κατὰ την ωραίαν και χαρμόσουνον εκείνην εποχὴν ο Κυριος θα εἴπῃ προς την Ιερουσαλήμ· Εχε θάρρος Σιών, ας μη παραλύσουν ἀπὸ φόβον και δειλίαν τα χέρια σου.

Σοφ. 3,17 Κύριος ὁ Θεός σου ἐν σοί, δυνατός σώσει σε, ἐπάξει ἐπὶ σὲ εύφροσύνην καὶ καινιεῖ σε ἐν τῇ ἀγαπήσει αὐτοῦ καὶ εύφρανθήσεται ἐπὶ σὲ ἐν τέρψει ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἐορτῆς.

Σοφ. 3,17 Διότι, Κυριος ο Θεός σου, που ευρίσκεται εις την περιοχὴν σου, εἶναι ισχυρός και θα σε σώσῃ. Θα σε πλημμυρίσῃ με ευφροσύνην, θα σε ανακαινίσῃ με την ἀπειρον ἀγάπην του. Θα ευφρανθῇ και ο ἴδιος δια την ἰδικὴν σου χαράν και ευφροσύνην, ὅπως κατὰ τας χαρμοσύνους ἡμέρας των πανηγύρεων.

Σοφ. 3,18 καὶ συνάξω τοὺς συντετριμμένους σου. οὐαί, τίς ἔλαβεν

ἐπ' αὐτὴν ὀνειδισμόν;

Σοφ. 3,18

Θα συγκεντρώσω, λέγει ο Κύριος, όλους τους συντετριμμένους, που θα έχουν επανέλθει από την εξορίαν. Αλλοίμονον! Ποιὸς ὅμως ἐτόλμησε και ὕβρισε και ἐξηυτέλισε την πόλιν αὐτήν; Θα τιμωρηθῇ.

Σοφ. 3,19

ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ ἐν σοὶ ἔνεκέν σου ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγει Κύριος, καὶ σώσω τὴν ἐκπεπισμένην, καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰσδέξομαι, καὶ θήσομαι αὐτοὺς εἰς καύχημα καὶ ὀνομαστοὺς ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

Σοφ. 3,19

Ἰδοὺ, ἐγὼ θα κάμω θαυμαστά ἔργα κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην πρὸς χάριν σου, λέγει ο Κύριος. Θα σώσω τὴν καταπιεσθεῖσαν πόλιν ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς. Θα υποδεχθῶ με στοργὴν τοὺς ἀπὸ τὴν εξορίαν ἐπανερχομένους Ἰοραηλίτας. Θα τοὺς ἀναδείξω και θα τοὺς καταστήσω καύχημα και ὀνομαστοὺς εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην.

Σοφ. 3,20

καὶ καταισχυνθήσονται ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅταν καλῶς ὑμῖν ποιήσω, καὶ ἐν τῷ καιρῷ, ὅταν εἰσδέξωμαι ὑμᾶς· διότι δώσω ὑμᾶς ὀνομαστοὺς καὶ εἰς καύχημα ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τῆς γῆς ἐν τῷ ἐπιστρέφειν με τὴν αἰχμαλωσίαν ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν, λέγει Κύριος.

Σοφ. 3,20

Ὅλοι δε οἱ ἐχθροὶ σου κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην θα καταισχυνθούν, ὅταν ἐγὼ πλουσίως σας ευεργετήσω και σας δοξάσω κατὰ τὸν καιρὸν ἐκείνον, που θα σας υποδεχθῶ ἐπανερχομένους ἀπὸ τὴν εξορίαν. Θα σας κάμω ὀνομαστοὺς και ἐνδόξους μεταξύ ὅλων τῶν λαῶν τῆς γῆς, ὅταν θα ἐπαναφέρω ἐνώπιόν σας ἐλευθέρους και λυτρωμένους τοὺς ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας, λέγει ο Κύριος.